Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

16. srpnja 2025.*

„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije Iceland – Apsolutni razlog za ništavost – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001)”

U predmetu T-106/23,

Iceland Foods Ltd, sa sjedištem u Deesideu (Ujedinjena Kraljevina), koji zastupa G. Vos, odvjetnik,

tužitelj,

koji podupire

International Trademark Association (INTA), sa sjedištem u New Yorku (Sjedinjene Američke Države), koji zastupa N. Parrotta, M. Perraki i A. Lubberger, odvjetnici,

intervenijent,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa V. Ruzek, u svojstvu agenta,

tuženika,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest:

Icelandic Trademark Holding ehf, sa sjedištem u Reykjaviku (Island), koji zastupa A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici,

OPĆI SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: K. Kowalik-Bańczyk, predsjednica, E. Buttigieg i I. Dimitrakopoulos (izvjestitelj), suci,

tajnik: G. Mitrev, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

* Jezik postupka: engleski

nakon rasprave održane 16. listopada 2024.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj, društvo Iceland Foods Ltd, zahtijeva poništenje odluke proširenog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 15. prosinca 2022. (predmet R 1613/2019-G) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Okolnosti spora

2 Društvo Icelandic Trademark Holding ehf podnijelo je 23. siječnja 2018. EUIPO-u zahtjev za proglašavanje ništavim žiga Europske unije koji je registriran nakon što je tužitelj 12. veljače 2013. podnio prijavu za registraciju figurativnog znaka prikazanog u nastavku:

3 Proizvodi i usluge obuhvaćeni osporavanim žigom u odnosu na koje se zahtijeva poništenje pripadaju razredima 29., 30. i 35. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, te za svaki od tih razreda odgovaraju sljedećem opisu:

– razred 29.: „Meso, perad i divljač; ekstrakti mesa, voća ili povrća; konzervirano, sušeno i kuhano voće i povrće; ekstrakti voća i/ili povrća; proizvodi na bazi mesa; kobasice; želei, marmelade, kompoti, voćne konzerve, povrtne konzerve; deserti iz razreda 29.; jaja, mlijeko; mliječni proizvodi; jogurt; jestiva ulja i masti; orašasti plodovi i maslaci od orašastih plodova; kiseli krastavci, tofu; namazi; juhe; paste od orašastih plodova; smrznuta hrana iz razreda 29.; čips i proizvodi na bazi krumpira (za prehranu); gotova jela i njihovi sastojci; grickalice; nijedan od prethodno navedenih proizvoda nije u cijelosti ili pretežito na bazi ribe”;

– razred 30.: „Kava, čaj, kakao, šećer, riža, tapioka, sagù, kus-kus, nadomjesci kave, esencije kave, ekstrakti kave, mješavine kave i cikorije; čokolada; proizvodi na bazi čokolade; brašno i pripravci na bazi žitarica i/ili riže i/ili brašna; kruh, keksi, kolači, slastice i slatkiši, sladoled; med, melasa; melasa, sirupi; kvasac, prašak za pecivo; sol, gorušica; ocat, papar, umaci, kečap, umaci za salate; začini; voćni začinski pripravci; ledene slastice; sladoled, ledene lizalice, smrznute slastice; pripravci za izradu sladoleda i/ili ledenih lizalica i/ili smrznutih slastica; žitne pahuljice za doručak; pizze, tjestenina i proizvodi na bazi tjestenine; puding u prahu (crème anglaise); pjene (mousses); pudinzi; mesne pite; majoneza; sredstva za omekšavanje mesa za kućnu uporabu; matična mliječ za ljudsku prehranu [ne za medicinsku uporabu]; prirodni zaslađivači; gotova jela i njihovi sastojci, grickalice, svi obuhvaćeni razredom 30; smrznuta hrana obuhvaćena razredom 30; bilje”;

– razred 35.: „Usluge maloprodaje, usluge maloprodajnih trgovina, usluge prodaje putem pošte, elektroničke ili internetske maloprodaje, usluge supermarketa i hipermarketa povezane s prodajom mesa, peradi, divljači, ekstrakata voća i povrća, konzerviranog, sušenog i kuhanog voća i povrća, ekstrakata voća i/ili povrća, proizvoda na bazi mesa, kobasica i suhomesnatih proizvoda, želea, marmelada, voćnih konzervi, povrtnih konzervi, kompotâ, deserata, jaja, mlijeka, mliječnih proizvoda, jogurta, jestivih proteina dobivenih iz soje, jestivih ulja i masti, orašastih plodova i maslaca od orašastih plodova, kiselih krastavaca, bilja, tofua, namaza, juha, pasta od orašastih plodova, smrznute hrane, čipsa i proizvoda na bazi krumpira (za prehranu), gotovih jela i njihovih sastojaka, grickalica, kave, čaja, kakaa, šećera, riže, tapioke, sagùa, kus-kusa, nadomjestaka za kavu, esencija kave, ekstrakata kave, mješavina kave i cikorije, čokolade, proizvoda na bazi čokolade, brašna i pripravaka od žitarica i/ili riže i/ili brašna, kruha, keksa, malih kolačića, kolača, slastica, slatkiša, jestivih sladoleda, meda, melase, sirupa, kvasca, praška za pecivo, soli, gorušice, octa, papra, umaka, kečapa, umaka za salate, začina, čatnija, ledenih slastica, sladoleda, ledenih lizalica, smrznutih slastica, pripravaka za izradu sladoleda i/ili ledenih lizalica i/ili smrznutih slastica, žitarica za doručak, pizza, tjestenine i proizvoda na bazi tjestenine, pudinga u prahu (crème anglaise), pjena (mousses), pudinga, pita s mesom, majoneze, sredstava za omekšavanje mesa za kućnu uporabu, matične mliječi za ljudsku prehranu (ne za medicinsku uporabu), prirodnih zaslađivača; oglašivačke usluge; usluge marketinga i promidžbene usluge; organizacija, provedba i nadzor programa vjernosti kupaca te programa za poticanje prodaje i promotivnih programa; informacijske, savjetodavne i konzultantske usluge u svim prethodno navedenim područjima”.

4 Razlozi za ništavost na koje se poziva u prilog zahtjevu za proglašavanje žiga ništavim u biti su oni iz članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena, u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (b), (c) i (g) navedene uredbe (koji su postali članak 59. stavak 1. točka (a) i članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.).

5 Odjel za poništaje 27. svibnja 2019. prihvatio je zahtjev za proglašavanje žiga ništavim za sve proizvode i usluge iz točke 3. ove presude.

6 Tužitelj je 24. srpnja 2019. podnio žalbu EUIPO-u protiv odluke Odjela za poništaje.

7 Tijekom postupka pred proširenim žalbenim vijećem društvo Icelandic Trademark Holding istaknulo je dodatni razlog za ništavost uz one podnesene Odjelu za poništaje, koji se u biti temeljio na primjeni odredbi članka 52. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (f) Uredbe 2017/1001).

8 Pobijanom odlukom prošireno žalbeno vijeće odbilo je žalbu. U biti, kao prvo, smatralo je da je zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim, koji se temelji na članku 7. stavku 1. točki (f) Uredbe br. 207/2009, nedopušten zbog njegova nepravodobnog podnošenja u stadiju žalbe.

9 Kao drugo, s jedne strane, prošireno žalbeno vijeće smatralo je da relevantna javnost, odnosno šira javnost engleskog govornog područja u Europskoj uniji, osporavani žig percipira kao oznaku prema kojoj proizvodi i usluge koje on označava potječu s Islanda. Dodalo je da ta percepcija nije izmijenjena figurativnim elementima osporavanog žiga zbog njihova ukrasnog karaktera. Stoga je smatralo da je navedeni žig registriran protivno članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009.

10 S druge strane, prošireno žalbeno vijeće u biti je podsjetilo kako je dovoljno da se primjenjuje jedan od apsolutnih razloga za odbijanje kako se predmetni znak ne bi mogao registrirati kao žig Europske unije. U svakom slučaju, ako bi navedeni žig trebalo ispitati s obzirom na odredbe članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, za njega bi trebalo smatrati da nema razlikovni karakter.

Zahtjevi stranaka

11 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– vrati predmet Odjelu za poništaje na daljnje odlučivanje;

– naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka i društvu Icelandic Trademark Holding snošenje troškova postupaka pred Odjelom za poništaje i velikim žalbenim vijećem.

12 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova u slučaju pozivanja na raspravu.

13 Društvo Icelandic Trademark Holding od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

14 International Trademark Association (INTA) od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku;

– odluči da sam snosi vlastite troškove.

Pravo

15 Tužitelj u biti ističe dva tužbena razloga, koji se temelje, s jedne strane, na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 i, s druge strane, na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) navedene uredbe.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009

16 Prošireno žalbeno vijeće u biti je smatralo da osporavani žig za relevantnu javnost opisuje zemljopisno podrijetlo proizvoda i usluga na koje se odnosi ili njihove značajke osobito s obzirom na vrlo veliko poznavanje zemljopisnog naziva „Island” i obilježja te zemlje u pogledu prirode, ekologije, obnovljivih izvora energije, gospodarskog blagostanja, kvalificirane radne snage, a koja

su povezana sa stvarnom industrijom i izvozom. Na temelju tih elemenata može se zaključiti da je za relevantnu javnost Island zemlja koja može proizvoditi brojne različite vrste proizvoda i pružati širok raspon usluga. Stoga, prema mišljenju proširenog žalbenog vijeća, relevantna javnost uspostavlja vezu između predmetnih proizvoda i usluga i osporavanog žiga na način da označava njihovo zemljopisno podrijetlo ili neke od njihovih značajki posebno povezanih s tim zemljopisnim podrijetlom.

17 Tužitelj i INTA tvrde da je prošireno žalbeno vijeće povrijedilo članak 7. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 207/2009. Osporavaju ocjene proširenog žalbenog vijeća i, slijedom toga, zaključak u pogledu opisnog karaktera osporavanog žiga za sve predmetne proizvode i usluge.

18 Konkretnije, tužitelj smatra da je, unatoč nepostojanju zakonodavstva na razini Unije koje bi zabranjivalo registraciju imena zemalja kao žigova, prošireno žalbeno vijeće u pobijanoj odluci ipak zapravo nametnulo takvu zabranu. U tom se pogledu, prema tužiteljevu mišljenju, oslonilo na neodlučujuće kriterije, kao što je poznavanje zemljopisnog naziva „Iceland” relevantne javnosti ili na netočna i nepotkrijepljena obilježja tog mjesta koja su, u svakom slučaju, irelevantna. Štoviše, nije uzelo u obzir određena istraživanja koja je tužitelj predstavio. Naposljetku, tužitelj prigovara proširenom žalbenom vijeću da je pogrešno smatralo da figurativni elementi osporavanog žiga služe samo tomu da se istakne verbalni element. Čak i ako verbalni žig Iceland treba smatrati opisnim u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, što tužitelj osporava, figurativni elementi razlikovne tipografije u kombinaciji s crvenom i žutom pozadinom osporavanog žiga, s druge strane, isključuju mogućnost da ga se smatra opisnim.

19 EUIPO i društvo Icelandic Trademark Holding osporavaju argumente tužitelja i INTA-e.

20 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da se, na temelju članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, žig Europske unije proglašava ništavim na zahtjev podnesen EUIPO-u ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede, kad je taj žig registriran protivno odredbama članka 7. te uredbe.

21 U skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 207/2009, neće se registrirati žigovi koji se sastoje isključivo od znakova ili oznaka koji u trgovini mogu služiti za označavanje vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla ili vremena proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili nekih drugih obilježja proizvoda ili usluga. U skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 2. Uredbe 2017/1001), članak 7. stavak 1. Uredbe 207/2009 primjenjuje se neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje samo u jednom dijelu Unije.

22 Smatra se da ti znakovi ili oznake ne mogu izvršavati glavnu funkciju žiga, a to je identifikacija komercijalnog podrijetla proizvoda ili usluge (presude od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, t. 30. i od 27. veljače 2002., Eurocool Logistik/OHIM (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, t. 37.).

23 Da bi znak bio obuhvaćen zabranom iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, potrebno je da s proizvodima i uslugama o kojima je riječ ima dovoljno izravan i po prirodi konkretan odnos koji bi relevantnoj javnosti omogućio da odmah doživi, bez primisli, opis proizvoda i usluga o kojima je riječ ili neko od njihovih obilježja (vidjeti presude od 12. siječnja 2005., Deutsche Post

EURO EXPRESS/OHIM (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, t. 25. i navedenu sudsku praksu i od 22. lipnja 2005., Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

24 Usto, iako je svejedno je li takvo obilježje bitno ili sporedno u trgovinskom pogledu, u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 ipak treba biti „objektivno i svojstveno prirodi proizvoda" ili usluge te „neodvojivo i trajno" u odnosu na taj proizvod ili tu uslugu (vidjeti presudu od 7. svibnja 2019., Fissler/EUIPO (vita), T-423/18, EU:T:2019:291, t. 44. i navedenu sudsku praksu).

25 Preciznije govoreći, kada je riječ o oznakama ili podacima koji mogu služiti za označavanje zemljopisnog podrijetla ili odredišta kategorija proizvoda ili mjesta pružanja kategorija usluga za koje je zatražena registracija žiga Europske unije, a posebno zemljopisnih naziva, Sud je presudio da postoji opći interes očuvanja njihove raspoloživosti ne samo zbog toga što mogu eventualno upućivati na kvalitetu i ostala svojstva skupina predmetnih proizvoda ili usluga, nego i jer mogu različito utjecati na sklonosti potrošača, na primjer povezujući proizvode ili usluge s mjestom koje može pobuđivati pozitivne osjećaje (presuda od 6. rujna 2018., Bundesverband Souvenir (presuda od 6. rujna 2018., Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, t. 37.; vidjeti također, po analogiji, presudu od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, EU:C:1999:230, t. 26.).

26 U tom pogledu valja podsjetiti na to da su isključeni, s jedne strane, registracija zemljopisnih naziva kao žigova kada označavaju određena zemljopisna područja koja su već ugledna ili poznata za kategoriju predmetnih proizvoda ili usluga i koji stoga imaju vezu s njima u predodžbi relevantnog kruga osoba i, s druge strane, registracija zemljopisnih naziva koje mogu koristiti poduzetnici, a koji im moraju ostati na raspolaganju kao oznake zemljopisnog podrijetla odnosne kategorije predmetnih proizvoda ili usluga (vidjeti po analogiji presudu od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, EU:C:1999:230, t. 29., 30. i 37.).

27 Stoga se može odbiti registrirati znak na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 samo ako zemljopisni naziv za koji je podnesena prijava za registraciju kao žiga označava mjesto koje je, u trenutku podnošenja zahtjeva, u očima zainteresiranih krugova povezano s predmetnom skupinom proizvoda ili je razumno predvidjeti da bi se, u budućnosti, takva veza mogla stvoriti (presuda od 6. rujna 2018., Bundesverband Souvenir (presuda od 6. rujna 2018., Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, t. 38.; vidjeti također, po analogiji, presudu od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, EU:C:1999:230, t. 31.).

28 Čak i ako relevantna javnost poznaje zemljopisno mjesto, iz toga ne proizlazi automatski da u trgovini znak može služiti kao oznaka zemljopisnog podrijetla. Kako bi se ispitalo jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu predmetnog razloga za odbijanje registracije, treba uzeti u obzir sve relevantne okolnosti, kao što su narav označenih proizvoda ili usluga, veći ili manji ugled, osobito u predmetnom gospodarskom sektoru, predmetne zemljopisne lokacije i veće ili manje poznavanje zainteresirane javnosti, običaji u grani djelatnosti o kojoj je riječ i pitanje u kojoj mjeri zemljopisno podrijetlo predmetnih proizvoda ili usluga može biti relevantno, u očima zainteresiranih krugova, za ocjenu kvalitete ili drugih karakteristika dotičnih proizvoda ili usluga (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2005., Peek & Cloppenburg/OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, t. 49.).

29 Osim toga, u okviru postupka za proglašavanje žiga ništavim koji se temelji na apsolutnom razlogu za odbijanje, s obzirom na postojanje presumpcije valjanosti žiga Europske unije, dužnost je osobe koja je podnijela zahtjev za proglašavanje žiga ništavim da pred EUIPO-om iznese konkretne dokaze koji dovode u pitanje valjanost žiga (presuda od 13. rujna 2013., Fürstlich Castell'sches Domänenamt/OHIM – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, EU:T:2013:424, t. 28.)

30 U ovom slučaju, kao prvo, valja istaknuti da tužitelj ne osporava definiciju relevantne javnosti, koju je prošireno žalbeno vijeće prihvatilo u točkama 89. do 93. pobijane odluke, prema kojoj se ona sastojala od šire anglofone javnosti engleskog govornog područja u Uniji na datum podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga 12. veljače 2013., koja se nalazi na državnom području Cipra, Finske, Irske, Malte, Nizozemske, skandinavskih zemalja, uključujući Dansku, i Ujedinjene Kraljevine.

31 Kao drugo, prošireno žalbeno vijeće u pobijanoj je odluci u biti smatralo da je riječ „Iceland" bila poznata značajnom dijelu relevantne javnosti kao ime zemlje koja je, među ostalim, dio Europskoga gospodarskog prostora (EGP).

32 U tom pogledu, s jedne strane, valja istaknuti da osporavani žig označava ime zemlje sa zemljopisnog stajališta, koja se nalazi u Europi, a sastoji se od relativno rijetko naseljenog područja kao i površine veće od površine određenih država članica Unije i EGP-a.

33 S druge strane, valja utvrditi da, suprotno onomu što ističe tužitelj, prošireno žalbeno vijeće nije uzelo u obzir poznavanje Islanda kao odlučujući kriterij u ocjeni opisnog karaktera predmetnog žiga. Naime, ono je u točki 121. pobijane odluke jasno navelo da je za ocjenu opisnog karaktera tog žiga potrebno uzeti u obzir i druge relevantne čimbenike kao što su poznavanje obilježja mjesta označenog tim zemljopisnim nazivom i veza između kategorija proizvoda i usluga te osporavanog žiga.

34 Kao treće, prošireno žalbeno vijeće je u pobijanoj odluci utvrdilo različita obilježja Islanda na temelju kojih se, prema njegovu mišljenju, može zaključiti da je Island zemlja koja može proizvoditi brojne različite vrste proizvoda i pružati širok raspon usluga.

35 U tom pogledu, s jedne strane, valja podsjetiti na to da tužitelj osporava općepoznatu narav činjenice da je Island jedna od zemalja koje najviše poštuju okoliš u svijetu, ocjenu proširenog žalbenog vijeća o važnim trgovinskim odnosima koje Island održava s državama članicama Unije i kvalifikaciju islandske turističke industrije kao one u punom „procvatu". Prošireno žalbeno vijeće pogrešno je smatralo da je najčešće odredište izvoza proizvoda s Islanda Danska, a ne Nizozemska, te je počinilo pogrešku koja se tiče činjenica kada je smatralo da Island pruža razumno širok raspon proizvoda i usluga.

36 Međutim, valja utvrditi da tužitelj ne iznosi nijedan konkretan argument ili element kojim bi doveo u pitanje točnost ocjena proširenog žalbenog vijeća. Stoga valja smatrati da se ocjena tih obilježja koja se odnose na Island ne može dovesti u pitanje tužiteljevom općom i nepotkrijepljenom argumentacijom. Osim toga, kao prvo, na temelju analize dokaza na koje se oslonilo veliko žalbeno vijeće u pobijanoj odluci može se potvrditi da se njima u dovoljnoj mjeri dokazuje da je Island zemlja koja brine o okolišu, što je usto pridonijelo tomu da ga se pretvori u turističko odredište (vidjeti točke 108., 109., 125., 126. i 146. pobijane odluke, koje se odnose na usklađene informacije *Collins Dictionaryja i Encyclopedije Britannice*, kao i, među ostalim, na istraživanje društva Íslandsstofa (Promote Iceland) provedeno 2015. u Danskoj, Francuskoj, Njemačkoj i Ujedinjenoj Kraljevini o percepciji turista o Islandu ili pak na podatke koji proizlaze

iz dokumenta *Tourism in Iceland in Figures, May 2016* (Turizam na Islandu u brojkama, svibanj 2016.)). Kao drugo, iz tih dokaza proizlazi da je Island nudio širok raspon proizvoda i usluga, pri čemu je u vezi s njima održavao važne trgovinske odnose sa zemljama EGP-a (vidjeti, među ostalim, točku 127. pobijane odluke, koja upućuje na Statistički godišnjak Islanda za 2015., kao i na izjavu predsjednice Odjela za vanjsku trgovinu islandskog Statističkog ureda od 27. siječnja 2016. o izvozu s Islanda u Uniju u razdoblju od 1999. do 2014.). Osim toga, navedeni elementi dokazuju da su ti poslovni odnosi ostali stabilni, odnosno da su se blago pojačali, nakon datuma prijave za registraciju osporavanog žiga 12. veljače 2013.

37 S druge strane, što se tiče osporavanja tužitelja i INTA-e u pogledu relevantnosti obilježja Islanda koja su uzeta u obzir u pobijanoj odluci u svrhu ocjene veze između te zemlje i proizvoda i usluga označenih osporavanim žigom, iz sudske prakse navedene u točkama 26. i 27. ove presude proizlazi da žigovi imaju opisni karakter kada označavaju određena zemljopisna područja koja su već poznata ili poznata za dotičnu kategoriju proizvoda i usluga, ali i ona za koja je razumno predvidjeti da će ih u budućnosti poduzetnici koristiti kao oznaku zemljopisnog podrijetla predmetne kategorije proizvoda ili usluga.

38 Iz prethodno navedenog proizlazi kako tužitelj pogrešno tvrdi da je u ovom slučaju bilo potrebno ocijeniti „ugled” koji Island uživa u relevantnoj javnosti ili koji je mogao uživati u budućnosti, u vezi s proizvodima i uslugama obuhvaćenima osporavanim žigom. Naime, kao što proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 28. ove presude, valja uzeti u obzir sve okolnosti, kakve su bile na dan 12. veljače 2013., kao i u projekciji prema budućnosti, s obzirom na to da se one ne ograničavaju samo na pitanje ugleda. Osim toga, različita obilježja Islanda, koje je uzelo u obzir prošireno žalbeno vijeće, važna su za utvrđivanje u kojoj mjeri zemljopisno podrijetlo predmetnih proizvoda ili usluga može biti relevantno, u očima zainteresiranih krugova, za ocjenu kvalitete ili drugih obilježja predmetnih proizvoda ili usluga.

39 Zbog istih razloga tužitelj neosnovano prigovara proširenom žalbenom vijeću da je uzelo u obzir gospodarsko blagostanje, uključujući ocjenu bruto domaćeg proizvoda (BDP), kvalificirane radne snage ili pak prisutnost različitih industrija, s obzirom na to da ti kriteriji mogu omogućiti da se utvrdi je li Island mogao postati poznat ili se smatrati mjestom zemljopisnog podrijetla za predmetne proizvode i usluge. Iz općeg tumačenja pobijane odluke, osobito iz njezinih točaka 146., 147. i 176., proizlazi da je prošireno žalbeno vijeće priznalo relevantnost islandskog gospodarstva (kako u pogledu kvantitativnih aspekata, kao što je BDP, tako i u pogledu kvalitativnih aspekata) kako bi potkrijepilo svoj zaključak o sposobnosti te zemlje da proizvodi i pruža širok raspon proizvoda i usluga te o opisnom karakteru osporavanog žiga u percepciji relevantne javnosti. U tom pogledu valja još istaknuti da iz sudske prakse proizlazi da je BDP relevantan prilikom utvrđivanja obilježja zemljopisnog područja koje označava znak za koji je zatražena registracija i, slijedom toga, prilikom ocjene veze koja postoji između proizvoda i usluga obuhvaćenih navedenim znakom i označenog zemljopisnog naziva (vidjeti u tom smislu presudu od 23. veljače 2022., Govern d’Andorra/EUIPO (Andorra), T-806/19, neobjavljenu, EU:T:2022:87, t. 65.). Osim toga, u ovom slučaju iz točaka 118., 127. i 144. pobijane odluke proizlazi da je prošireno žalbeno vijeće uzelo u obzir gospodarske pokazatelje u cjelini, zajedno sa statističkim podacima o izvozu i uvozu iz Islanda.

40 S obzirom na prethodno navedeno, valja provesti konkretno ispitivanje koje se odnosi na pitanje je li osporavani žig, u očima zainteresirane javnosti, u trenutku podnošenja prijave za registraciju, označavao mjesto koje je bilo povezano s kategorijama dotičnih proizvoda i usluga ili je li bilo razumno predvidjeti da se takva veza u budućnosti može uspostaviti.

Proizvodi iz razreda 29. i 30. označeni osporavanim žigom

41 Kao prvo, prošireno žalbeno vijeće smatralo je da oznaka zemljopisnog podrijetla, u biti, prehrambenih i poljoprivrednih proizvoda nije samo uobičajena praksa u trgovini nego i, u pogledu određenih proizvoda, obveza kako bi se osigurala visoka razina zaštite zdravlja potrošača i zajamčilo njihovo pravo na informiranje. Stoga je vjerojatnije da će potrošači koji se susreću s imenom zemlje koja se nalazi na tim proizvodima percipirati to kao mjesto podrijetla i u opisnom smislu, i to čak i ako predmetna zemlja nema ugled ili nije poznata po određenom proizvodu.

42 Kao drugo, prošireno žalbeno vijeće smatralo je da, iako se Island može uglavnom povezati s ribom, morskim plodovima, mesom i mliječnim proizvodima, on proizvodi druge prehrambene proizvode, kao što su voće, povrće i bilje. Nadalje, razumno se može očekivati da će staklenici, grijani geotermalnom energijom, imati prilično raznolik kapacitet proizvodnje hrane. S obzirom na to da se perad uzgaja te da se jaja i žitarice uobičajeno proizvode, pakiraju i stavljaju na tržište u Europi, potrošači bi mogli smatrati da ti proizvodi vjerojatno potječu s Islanda. To je također slučaj kad je riječ o mastima i jestivim uljima i, konkretno, uljanoj repici koja se može uzgajati u hladnijim klimama.

43 Kao treće, prošireno žalbeno vijeće odlučilo je da, iako se određeni proizvodi iz razreda 30. po samoj svojoj prirodi ne uzgajaju na Islandu, kao što su kakao, kava, čaj, riža, sagù i tapioka, oni se ipak mogu na njemu preraditi i prilagoditi lokalnom okusu.

44 Tužitelj u biti tvrdi da se prošireno žalbeno vijeće prilikom ocjene veze između proizvoda iz razreda 29. i 30. i predmetnog zemljopisnog naziva pogrešno usredotočilo na činjenicu da Island u određenoj mjeri proizvodi prehrambene proizvode, iako oni predstavljaju samo mali dio proizvoda koje ta zemlja izvozi. Štoviše, za određene „egzotične” proizvode ocjene proširenog žalbenog vijeća isključivo su teoretske i irelevantne. Osim toga, tužitelj tvrdi da pravna obveza navođenja zemlje podrijetla na proizvodu nema nikakav utjecaj na uporabu naziva te zemlje kao žiga.

45 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da proizvodi iz razreda 29. i 30., označeni osporavanim žigom, obuhvaćaju prehrambene proizvode biljnog i životinjskog podrijetla i tekućine namijenjene prehrani ljudi, koji svi pripadaju prehrambenom sektoru.

46 Prema sudskoj praksi, u skladu je s uobičajenom praksom u odnosu na poljoprivredno-prehrambene proizvode to da se označavaju zemljopisnim pojmom koji tako označava ili može označavati njihovo zemljopisno podrijetlo (vidjeti u tom smislu presudu od 15. listopada 2003., Nordmilch/OHIM (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, t. 42. do 45.). Može se smatrati da zemljopisno podrijetlo predmetnih proizvoda može biti osobito relevantno, u očima relevantne javnosti, za ocjenu kvalitete ili drugih obilježja predmetnih proizvoda, također s obzirom na opća zdravstvena, gospodarska, okolišna, socijalna ili etička razmatranja.

47 Kao drugo, valja utvrditi da, kao što to proizlazi iz elemenata spisa upravnog postupka pred EUIPO-om, Island proizvodi i izvozi različite vrste poljoprivredno-prehrambenih proizvoda, osobito ribe i riblje proizvode, različite vrste mesa, mliječne proizvode, voće i povrće. Konkretno, iz elemenata spisa proizlazi da je Island proizvodio i izvozio te proizvode između 1999. i 2014., odnosno u razdoblju prije i nakon datuma prijave za registraciju osporavanog žiga (vidjeti, među

ostalim, točku 127. pobijane odluke, koja upućuje na Statistički godišnjak Islanda za 2015. kao i na izjavu predsjednice Odjela za vanjsku trgovinu islandskog Statističkog ureda od 27. siječnja 2016. o izvozu s Islanda u Uniju u razdoblju od 1999. do 2014.).

48 Štoviše, prošireno žalbeno vijeće je u točki 154. pobijane odluke (vidjeti točku 42. ove presude) pravilno potvrdilo da su se, što se tiče nekih od drugih predmetnih proizvoda, kao što su perad i jaja, oni mogli uzgajati i proizvoditi u cijeloj Europi, a stoga i na Islandu. Slično tome, masti i jestiva ulja, osobito ulja uljane repice, mogu se proizvoditi ili uzgajati čak i u hladnijim klimama, kao što je Island. Tako se svi ti proizvodi iz razreda 29. i 30., označeni osporavanim žigom, mogu proizvoditi, pakirati i prodavati na Islandu te izvoziti u zemlje EGP-a.

49 Iz toga proizlazi da je Island na dan podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga proizvodio širok raspon proizvoda iz razreda 29. i 30., označenih osporavanim žigom, da je izvozio i te proizvode i da je mogao proizvoditi druge proizvode. Uzimajući u obzir trenutačnu ili potencijalnu sposobnost Islanda za proizvodnju i izvoz tih proizvoda, valja smatrati da kada se neki od proizvoda iz razreda 29. i 30. stavlja na tržište pod osporavanim žigom, može se smatrati da potječe iz te zemlje. U tom pogledu, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, proširenom žalbenom vijeću ne može se prigovoriti da nije uzelo u obzir okolnost povezanu s navodnim „minimalnim” dijelom hrane koju je izvezao Island. Pod pretpostavkom da trenutačni islandski izvoz prehrambenih proizvoda ne čini relativno značajan dio njegova izvoza općenito, takva tvrdnja ne može dovesti u pitanje opisnu vezu između žiga i proizvoda iz razreda 29. i 30. jer ne uzima u obzir prospektivno gledište na vezu koja se razumno može uspostaviti između osporavanog žiga i obuhvaćenih proizvoda.

50 Osim toga, s obzirom na to da tužitelj iznosi argumente kojima osporava postojanje veze između osporavanog žiga i mesa od tuljana, valja istaknuti da on ne dovodi u pitanje činjenicu da su druge vrste mesa, poput goveđeg, ovčjeg i svinjskog mesa, proizvedene na Islandu i, prema dokazima podnesenima tijekom upravnog postupka, da ih Island izvozi. Stoga njegova argumentacija ne može dovesti u pitanje opisni karakter osporavanog žiga kada je riječ o široj kategoriji „mesa” iz razreda 29.

51 Što se tiče kakaa, kave i čaja iz razreda 30., svakako je točno, kao što to tvrdi tužitelj, da se ti proizvodi po samoj svojoj prirodi ne uzgajaju na Islandu i da je malo vjerojatno da će se uzgajati u budućnosti. Međutim, prošireno žalbeno vijeće pravilno je u točkama 152. i 155. pobijane odluke istaknulo da se tamo mogu preraditi i prilagoditi lokalnom okusu. Primjeri odabira čaja iz Irske, Engleske ili Škotske, u kojima se, međutim, taj proizvod ne uzgaja, koji su se nudili na maloprodaju u Uniji, na koje se poziva veliko žalbeno vijeće, također su relevantni primjeri za to. Ista razmatranja primjenjuju se na druge proizvode iz predmetnih razreda, kao što su šećer, čokolada i proizvodi na bazi čokolade ili različiti proizvodi na bazi voća, pri čemu se oni mogu uzgajati i sušiti, konzervirati ili na drugi način prerađivati na Islandu, osobito proizvodi na bazi borovnica, divljih kupina ili crvenog ribiza (vidjeti točku 152. pobijane odluke).

52 Iako tužiteljeve tvrdnje treba shvatiti na način da se odnose na nepostojanje dokaza koji potvrđuju postojanje prakse prerade ili prilagodbe lokalnim preferencijama na Islandu proizvoda poput kakaa, kave ili čaja i drugih proizvoda iz točke 51. ove presude, ipak valja utvrditi da je navedena mogućnost i dalje razumna u očima relevantne javnosti. Naime, ta vrsta proizvoda može biti dio posebnog marketinga kojim se ističe proizvod s okusom prilagođenim lokalnom okusu ili drugim posebnim svojstvima povezanima s njihovim zemljopisnim podrijetlom.

53 Valja istaknuti da ti proizvodi, kao i određeni drugi proizvodi iz razreda 29. i 30., kao što su začini, umaci, kečap i brojni drugi proizvodi, mogu nakon prilagodbe imati posebna obilježja na Islandu s obzirom na, primjerice, metode obrade koje omogućuju isticanje pojedinačnih okusa i koje kao takve relevantna javnost percipira.

54 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja zaključiti da je prošireno žalbeno vijeće pravilno smatralo da osporavani žig ima opisni karakter u odnosu na proizvode iz razreda 29. i 30.

Usluge iz razreda 35. označene osporavanim žigom

55 Usluge iz razreda 35. označene osporavanim žigom, s jedne strane, u biti se odnose na maloprodaju u trgovinama i na internetu. S druge strane, riječ je o uslugama oglašavanja, marketinga i promidžbe te uslugama organizacije i komercijalnog iskorištavanja poduzetnika.

56 Prošireno žalbeno vijeće u biti je smatralo da se osporavani žig može rabiti kao upućivanje na mjesto iz kojeg se općenito pružaju usluge maloprodaje iz razreda 35. Osim toga, relevantna javnost mogla bi percipirati taj žig kao upućivanje na specifičnu karakteristiku proizvoda koji se stavljaju na tržište u okviru navedenih usluga.

57 Tužitelj u biti tvrdi kako je malo vjerojatno da usluge iz razreda 35. potječu s Islanda, s obzirom na njegovu nisku gustoću naseljenosti i uglavnom nenaseljivo područje, što ne omogućuje održavanje lanca trgovina hranom. Osim toga, tužitelj ističe činjenicu da Island ne „izvozi” nijednu uslugu maloprodaje.

58 Uvodno, iako stranke to ne osporavaju, valja napomenuti da je prošireno žalbeno vijeće u točki 160. pobijane odluke podsjetilo na to da su predmetne usluge „uglavnom usluge maloprodaje”. U točki 161. navedene odluke to je vijeće analiziralo vezu između tih usluga i predmetnog zemljopisnog naziva, izričito upućujući na „maloprodajna mjesta”. Međutim, u točkama 162. do 164. te odluke, prilikom analize navedene veze zanemarilo je usluge koje su izričito navedene, upućujući na „kategorije usluga označenih osporavanim žigom” (točka 162.), „[navedene] usluge” ili „te usluge” (točka 163.), „usluge obuhvaćene osporavanim žigom” i „predmetne usluge” (točka 164.), pri čemu se u tim točkama pobijane odluke, osim toga, navodi presuda od 20. srpnja 2016., Internet Consulting/EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) (T-11/15, EU:T:2016:422), koja se u biti odnosila na usluge vođenja komercijalnih poslova i komercijalne administracije.

59 Stoga, iako prošireno žalbeno vijeće u svojem rasuđivanju nije izričito uputilo na usluge oglašavanja, marketinga i promidžbe kao ni na usluge organizacije i upravljanja komercijalnim aktivnostima poduzetnika, iz cjelokupnog tumačenja razloga iznesenih u točkama 162. do 164. pobijane odluke proizlazi da ih treba shvatiti na način da se odnose na sve usluge označene osporavanim žigom, a ne samo na one koje se odnose na maloprodaju. Naime, razmatranja povezana sa specifičnim karakteristikama usluga, koja bi se mogla opisati zemljopisnim nazivom „Island” jer su, „na primjer, prilagođena posebnim zahtjevima poduzetnika koji djeluju na tom području, koje obilježava posebni politički, administrativni i jezični kontekst”, načelno se primjenjuju samo na usluge oglašavanja, marketinga i promidžbe kao i na usluge organizacije i upravljanja komercijalnim aktivnostima poduzetnika, tim više što se ta tvrdnja odnosi na stručnu javnost kojoj su te usluge namijenjene.

60 U svakom slučaju, s obzirom na to da ne postoje argumenti tužitelja i INTA-e o ocjeni buduće veze između usluga navedenih u točkama 58. i 59. ove presude i zemljopisnog naziva označenog osporavanim žigom, ova će se analiza Općeg suda usredotočiti na navedenu ocjenu samo s obzirom na usluge, u biti, maloprodaje i predmetni zemljopisni naziv.

61 Valja naglasiti da se usluge maloprodaje, označene osporavanim žigom, odnose na prehrambene proizvode, pića i kućanske proizvode koji su svi proizvedeni u Islandu. Osim toga, može biti riječ o proizvodima poput ribe, morskih plodova ili drugih morskih proizvoda, za koje tužitelj ne osporava da je Island poznat kao zemlja podrijetla.

62 Što se tiče tužiteljevih argumenata u vezi s nepostojanjem izvoza usluga označenih osporavanim žigom i nepostojanjem ugleda Islanda za te usluge te argumenata koji se temelje na tome da veličina islandskog stanovništva onemogućuje postojanje lanca prehrambenih trgovina, oni se ne mogu prihvatiti zbog istih razloga kao što su oni navedeni u točkama 37. i 38. ove presude, pri čemu veličina populacije zemljopisnog područja nije relevantna. Naime, razumno je smatrati da će se, kada predmetne usluge nose osporavani žig, za njih smatrati da se pružaju u trgovinama smještenima u toj zemlji.

63 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja istaknuti da je prošireno žalbeno vijeće pravilno smatralo da osporavani žig ima opisni karakter u odnosu na usluge iz razreda 35.

Određene transverzalne tvrdnje tužitelja i INTA-e

64 Nijedan od drugih argumenata tužitelja i INTA-e ne može dovesti u pitanje zaključak proširenog žalbenog vijeća o opisnom karakteru osporavanog žiga za proizvode i usluge koje obuhvaća.

65 Kao prvo, tužitelj i INTA tvrde da je prošireno žalbeno vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava time što je u biti smatralo da je registracija imena zemalja nužno obuhvaćena apsolutnim razlogom za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točaka (c) i (f) Uredbe br. 207/2009, neovisno o predmetnim proizvodima ili uslugama.

66 Međutim, valja utvrditi da takva tvrdnja proizlazi iz pogrešnog tumačenja pobijane odluke. Naime, kao što to proizlazi iz općeg tumačenja te odluke, osobito iz njezinih točaka 94. do 214., prošireno žalbeno vijeće provelo je detaljnu analizu opisnog karaktera osporavanog žiga s obzirom na sve predmetne proizvode i usluge.

67 Kao drugo, valja utvrditi da, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, ni tipografija ni boja osporavanog žiga ne daju mu neuobičajen ili upečatljiv učinak. Naime, verbalni element navedenog žiga prikazan je u standardnom fontu bijelih slova bez ikakvih posebnih tipografskih obilježja. Iako je, doduše, smješten na crvenoj, narančastoj i žutoj pravokutnoj pozadini, čiji žuti i narančasti efekt ostavlja dojam donekle ispranog izgleda, obojena pozadina, osobito u narančastoj i žutoj boji, u biti je uobičajena u oglašavanju ili na pakiranjima, tako da je potrošač smatra ukrasnim elementom.

68 U tim je okolnostima prošireno žalbeno vijeće pravilno smatralo da figurativni elementi osporavanog žiga služe samo tomu da se istakne verbalni element navedenog žiga i ni na koji način ne mijenjaju opisni sadržaj potonjeg elementa.

69 Kao treće, što se tiče tužiteljeva argumenta prema kojem članak 12. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 14. točka (b) Uredbe 2017/1001) omogućava islandskim subjektima korištenje naziva „Iceland”, valja utvrditi da ta odredba, naslovljena „Ograničenje učinaka žiga [Europske unije]”, glasi:

„Žig [Europske unije] ne daje nositelju pravo zabraniti trećoj strani uporabu u trgovačkom prometu:

[...]

(b) podataka koji se odnose na vrstu, kakvoću, količinu, namjenu, vrijednost, zemljopisno podrijetlo, vrijeme proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili podataka koji se odnose na druge karakteristike proizvoda ili usluga;

[...]

pod uvjetom da ih treća strana rabi u skladu s poštenom praksom u industrijskoj ili trgovačkoj djelatnosti.”

70 Odredba navedena u točki 69. ove presude ima za cilj, među ostalim, urediti probleme koji nastaju kada je registriran žig koji se u cijelosti ili djelomično sastoji od zemljopisnog naziva i ne dodjeljuje trećima pravo uporabe takvog naziva kao žiga, nego samo osigurava to da ga mogu rabiti na opisni način, odnosno kao oznaku zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da ga rabe u skladu s dobrim običajima u industrijskim i trgovačkim stvarima (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, EU:C:1999:230, t. 26. do 28.).

71 Suprotno onomu što se čini da tvrdi tužitelj, okolnost prema kojoj članak 12. točka (b) Uredbe br. 207/2009 osigurava da svaki gospodarski subjekt može slobodno koristiti oznake koje se odnose na obilježja proizvoda i usluga ne omogućuje da se osigura zaštita općeg interesa na kojem se temelji članak 7. stavak 1. točka (c) navedene uredbe. Upravo suprotno, navedena okolnost naglašava interes da se razlog za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, koji je inače apsolutan, stvarno primijeni na svaki znak koji može označavati obilježje proizvoda ili usluga za koje je žig registriran (vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 61. i navedenu sudsku praksu). Stoga tužiteljev argument valja odbiti kao neosnovan.

72 Kao četvrto i posljednje, čini se da tužitelj prigovara prošitenom žalbenom vijeću da je kao nedopušteno odbacilo istraživanje provedeno 2. kolovoza 2019., uzimajući u obzir telefonska ispitivanja provedena u lipnju 2019.

73 Međutim, iz zajedničkog tumačenja točaka 137., 138., 157. i 196. pobijane odluke valja utvrditi da prošireno žalbeno vijeće nije analiziralo pitanje dopuštenosti istraživanja provedenog 2. kolovoza 2019., nego pitanje njegove dokazne vrijednosti.

74 Osim toga, čak i pod pretpostavkom da tužitelj namjerava osporiti ocjenu dokazne snage tog istraživanja, dovoljno je istaknuti da on ne izvodi nikakav konkretan zaključak o tome kakav bi učinak navedeno istraživanje imalo na ocjenu opisnog karaktera osporavanog žiga. U svakom slučaju, kao što je to pravilno smatralo prošireno žalbeno vijeće u točki 157. pobijane odluke, sama činjenica da se ispitanike pita koji im proizvodi padaju na pamet kada vide osporavani žig

nije nepogrešiv ni prikladan test koji omogućuje ocjenu opisnog karaktera potonjeg žiga, s obzirom na to da se ta ocjena uvijek mora provesti uzimajući u obzir proizvode i usluge obuhvaćene tim žigom (vidjeti sudsku praksu navedenu u točki 23. ove presude).

75 S obzirom na sva prethodna razmatranja, prvi tužbeni razlog valja odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

76 Svojim drugim tužbenim razlogom tužitelj, kojeg podupire INTA, u biti tvrdi da je prošireno žalbeno vijeće povrijedilo članak 7. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009.

77 EUIPO i društvo Icelandic Trademark Holding osporavaju argumente tužitelja i INTA-e.

78 Budući da iz članka 7. stavka 1. Uredbe br. 207/2009 proizlazi kako je dovoljno da se jedan od apsolutnih razloga za odbijanje koji su u njemu navedeni primjenjuje kako se znak ne bi mogao registrirati kao žig Europske unije i s obzirom na odbijanje prvog tužiteljeva tužbenog razloga, koji se odnosi na zaključak proširenog žalbenog vijeća prema kojem se članak 7. stavak 1. točka (c) te uredbe primjenjuje za proglašavanje osporavanog žiga ništavim za sve proizvode i usluge koje označava, nije potrebno ispitati osnovanost drugog tužbenog razloga koji je tužitelj istaknuo, a koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (b) navedene uredbe.

79 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja odbiti drugi tužbeni razlog, a time i tužbu u cijelosti.

Troškovi

80 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

81 Budući da je održana rasprava i da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova u skladu sa zahtjevima EUIPO-a i društva Icelandic Trademark Holding.

82 INTA će snositi vlastite troškove, u skladu s člankom 138. stavkom 3. Poslovnika.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Društvu Iceland Foods Ltd nalaže se da uz vlastite troškove snosi i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) te društva Icelandic Trademark Holding ehf.**

3. **International Trademark Association (INTA) snosit će vlastite troškove.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Dimitrakopoulos

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 16. srpnja 2025.

Potpisi